

Speuren in telefoon van overledene

Arnold Aarts
a.aarts@hollandmediacombinatie.nl

Haarlem * Nee, ze hebben nooit iets gemerkt van demonen in zijn hoofd, van zwaarmoedigheid of van een eventueel dubbelleven. Bert en Janneke van Noorloos hebben dan ook geen idee waarom hun 17-jarige zoon Leon vorig jaar uit het leven is gestapt. Er resten alleen maar vragen. Bij een bedrijf in de Waarderpolder wordt gezocht naar antwoorden.

Digitale Nazorg aan de Lucasweg in het Haarlemse industriegebied is gespecialiseerd in het ontgrendelen van mobiele telefoons, laptops en tablets. Nabestaanden die graag in de apparatuur van hun overleden dierbare willen zoeken naar tastbare herinneringen, kunnen bij het bedrijf terecht.

„Vroeger las je iemands dagboek of keek je in zijn fotoalbums”, zegt directeur Sander van der Meer. „Tegenwoordig gebeurt alles online. Dat zweeft ergens in de cloud. Maar zonder inlogcodes en wachtwoorden kom je nergens. En dan is er bijvoorbeeld niet eens een goede foto om op de grafkist te zetten. We merken dat er veel behoefte is aan het onthullen van een digitale erfenis.”

Kraken

Hij kwam via zijn baan bij de Haarlemse politie in aanraking met het probleem. Maar daar kon hij niets met de wens van nabestaanden om apparatuur te 'kraken'. „Dat mogen we als politie niet doen, behalve als sprake is van een misdrijf. Zelfdoding is dat bijvoorbeeld niet, dus dan kunnen we niks voor iemand betekenen. Terwijl familie en vrienden vaak met heel veel vragen zitten. Die proberen een verklaring te vinden. Via ons komen ze er bijvoorbeeld achter dat iemand enorme gokschulden had of worstelde om uit de kast te komen.”

Om aan de behoefte aan informatie tegemoet te komen, begon Van der Meer (49) in 2013 met zijn bedrijf Digitale Nazorg. Hij werkt inmiddels parttime bij de politie. De Haarlemmer benadrukt dat beide functies niets met elkaar te maken hebben. „Een moeder van een overleden winkeldief moet zich niet laten afschrikken, omdat ik toevallig ook nog bij de politie werk.” Als het Van der Meer is gelukt apparatuur te ontgrendelen, filtert hij de resultaten niet. De klant krijgt alles te zien wat beschikbaar is. „Ja, dat kan soms vervelende verras-

Edwin Dijkhuizen, Max Kapshtyk en Sander van der Meer van Digitale Nazorg.

FOTO UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

singen opleveren. Als je bijvoorbeeld ontdekt dat je partner op Tinder zat. Of als een vreemde hotelrekening van papa opduikt, terwijl mama die nacht gewoon thuis was. Maar wij maken geen morele selectie. Ik waarschuw nabestaanden altijd van tevoren dat ze misschien iets tegenkomen wat ze niet leuk vinden.”

Bert en Janneke van Noorloos schakelden het bedrijf van Van der Meer in om meer te weten te komen over

Haarlems bedrijf ontgrendelt voor nabestaanden

de zelfgekozen dood van hun zoon Leon. Inmiddels is een van zijn twee mobiele telefoons ontgrendeld en

weten zijn ouders welke route hij vanaf huis heeft genomen naar de spoorwegovergang waar hij een eind aan zijn leven maakte.

Ze hopen via Digitale Nazorg nog meer gegevens boven water te krijgen. Onlangs deed Janneke ook een oproep in Dagblad de Stentor om meer te weten te komen over de laatste anderhalf uur van het leven van haar zoon, een leerling van 6-gymnasium.

„Heeft hij bijvoorbeeld toen nog

met iemand geappt of gebeld? En ik hoop dat hij onderweg nog door iemand is gezien.”

Vragen

Van Noorloos vindt de verwerking van haar zoons dood extra zwaar, omdat ze nog zoveel vragen heeft. „Ik heb nooit het idee gehad dat hij speelde met de gedachte van zelfmoord. Voor zover ik weet werd hij niet gepest op school en vertoonde hij geen depressief gedrag. Dus

blijft de vraag: Waarom deed-ie 't? Waarom hebben we nooit iets gemerkt? Was er misschien iemand bij op het moment dat hij zelfmoord pleegde? Heeft iemand in de bus hem misschien drugs gegeven? Waarom vraagt hij wat we 's avonds gaan eten en is hij druk met het regelen van werken bij de Albert Heijn de week daarna, als je er toch niet meer zult zijn? Was het überhaupt wel zelfdoding? Het zijn vragen die continu door mijn kop spelen.”

i-Finish voor het voorkomen van pijnlijke bedrijfsmails

Arnold Aarts

Haarlem * Om nabestaanden nog meer van dienst te kunnen zijn, begon Sander van der Meer naast Digitale Nazorg in 2015 met Edwin Dijkhuizen en Max Kapshtyk het bedrijf i-Finish. Dat is bedoeld om allerlei

digitale abonnementen van de overledene te kunnen beëindigen en accounts te kunnen sluiten. „Je moet als nabestaande maar net weten waarop iemand is geabonneerd. De meeste post ontvang je namelijk als e-mail of als PDF.” Voor ondernemingen is het ook

prettig als hun klantenbestand actueel is. „Sommige bedrijven hebben geen idee dat een van hun klanten is overleden. Dat kan voor de achterblijvers heel vervelend zijn. Zo complimenteerde Eneco uitgebreid een mevrouw dat ze zoveel minder energie was gaan gebrui-

ken, niet wetende dat haar man een half jaar geleden was overleden. Een andere weduwe kreeg van een reisbureau een mail waarin stond dat het weer eens tijd werd fijn met haar man op vakantie te gaan.” Als nabestaanden besluiten alles van de overledene digitaal intact te

en identiteitsfraude

houden, neemt volgens Van der Meer ook drastisch het risico op identiteitsfraude toe. „Dat probleem wordt enorm onderschat, terwijl het honderden keren per dag gebeurt in Nederland. Dan praat je over grote bestellingen die onder jouw naam worden gedaan en afge-

leverd op een ander adres. Maar ook over het huren van loodsen waarin vervolgens een hennepplantage wordt gezet. Als het goed is, komen levende mensen daar op den duur een keer achter. Maar overledenen uiteraard niet. Daar moeten nabestaanden zich bewust van zijn.”